

KONKORDYJA (4) *sb f*

Oba o jasne, a pochylone.

sg N Konkordyjã (1). ◇ G Konkordyj(e)j (1). ◇ I Konkordyjã (1). ◇ pl L konkordyjach (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zgoda [concordia – zgoda, jedność Mącz 65b; – zgoda, jedna myśl Calep; ugoda, zgoda – concordia Cn] (1) :*

Personifikacja; tu w funkcji postaci literackiej (1): Więc Prudens/ więc Modeftus też do nas przychodzą [...]. Więc pan Mánfwet y s panią też z námi bywaią/ Zową ią Konkordią *RejWiz* 67v.

2. *praw. Dokument zawierający treść ugody, umowy [concordia Łac śr] (1) :* A także o Concordiach inaczéy fie rozumieć ma, w których czego nie wymięniłz, tego niémałz. *SarnStat* 1268.

3. *n-pers (2) :* *Goski* A6; Konkordya niewiáftá y Romanus Rycerz poścínáni. *BielKron* 153.

ZCh